

2 Onderwijs van wereldformaat

2.1. Ambitie voor 2025: kwaliteit centraal

Mijn ambitie voor 2025 is dat we hoger onderwijs aanbieden waarmee elke student het beste uit zichzelf kan halen in een onvoorspelbare wereld. Om dit te realiseren zal het hoger onderwijs haar van oudsher vormende taak (Atheneum Illustre) optimaal moeten vormgeven en uitvoeren: naast kwalificatie, ook aandacht voor socialisatie én persoonsvorming. Dat betekent dat we meer van studenten verwachten. Meer van hun persoonlijke vorming, meer van hun academische of professionele houding, meer van hun autonomie, meer van hun expertise, meer van hun vermogen tot samenwerken, meer van hun inzet en participatie, hun creativiteit en verbeeldingskracht. Docenten zijn de aanjagers van dit leerproces. Onder onderwijskwaliteit versta ik al deze (leer)activiteiten die daar maximaal aan bijdragen.

Goed hoger onderwijs is ingebed in leergemeenschappen waarin kritische discussie en reflectie bij uitstek kan plaatsvinden. In dit opzicht is de academische en professionele leergemeenschap ook een gemeenschap van waarden. Een waardengemeenschap waarin docenten en studenten met elkaar spreken over ieders opvattingen, en delen in verantwoordelijkheid, motivatie en waardering. Hierbij is het belangrijk dat iedere student, ongeacht zijn of haar achtergrond, kan ervaren dat hij of zij volwaardig deel uitmaakt van deze gemeenschap. In deze inclusieve gemeenschap heeft elke student die daarvoor de capaciteiten heeft de mogelijkheid om zijn of haar studie succesvol af te ronden.

Hoe invulling wordt gegeven aan goed onderwijs, de vorming van leergemeenschappen, hoe de balans tussen de drie onderwijsdoelen (kwalificatie, socialisatie en persoonsvorming) wordt vormgegeven, wat *Bildung* in de 21ste eeuw betekent, verschilt per discipline, opleiding en instelling. Wel vraagt de toegenomen diversiteit van studenten - verschillende achtergronden, interesses, talenten, leerstijlen, tempo - om meer maatwerk in het hoger onderwijs. Meer maatwerk kan er voor zorgen dat elke student, die daarvoor de capaciteiten heeft, onderwijs volgt dat hem of haar past. Onderwijs dat aansluit bij de ambities en talenten van die student. De mogelijkheden van digitalisering bieden hierin nieuwe kansen. Dat vraagt van instellingen om keuzes te maken en onderwijs meer te differentiëren in bijvoorbeeld onderwijsinhoud (brede of disciplinaire opleidingen), onderwijsvormen (probleemgestuurd, projectonderwijs en dergelijke), niveau (extra aandacht voor studenten die dreigen uit te vallen, en/of extra aandacht voor studenten die extra uitdagend onderwijs wensen), onderwijsmiddelen (*blended learning* en dergelijke). Op deze wijze kunnen we aan elke student die op de juiste plek zit hoge verwachtingen stellen, van driejarige hbo-trajecten voor vwo'ers, researchmasters, tot University Colleges en Ad-programma's. Daarnaast wil ik ook het belang benadrukken van de kleine kwaliteitszorg: goede roosters, tijdig nakijken van tentamens, of docenten en ondersteunende diensten die goed bereikbaar zijn. Een goed voorbeeld is de particuliere IVA Driebergen Business School die in de Keuzegids Hoger Onderwijs 2014 voor de zevende keer op rij als beste kleine hogeschool is verkozen. Het concept van de IVA met kleinschalig, ondernemend onderwijs met een sterke focus op automotieve en nautisch business management zorgt nog altijd voor zeer tevreden studenten.

Meer onderwijsdifferentiatie is tevens een antwoord op het trilemma, wat betekent dat we tegelijkertijd de toegankelijkheid van het hoger onderwijs willen behouden, een hoge onderwijskwaliteit willen realiseren én (overheids)middelen doelmatig willen besteden. Daarvoor is het nodig dat hogescholen en universiteiten gericht op bepaalde groepen studenten scherpere en meer herkenbare onderwijsprofielen kiezen. Ik ben bereid dit pad van verdere differentiatie en maatwerk te ondersteunen, onder voorwaarde dat de belangen van studenten het uitgangspunt blijven, én de toegankelijkheid en de kwaliteit van het hoger onderwijs in Nederland gewaarborgd blijft. Daarbij stel ik kwaliteit van het onderwijs, in de zin van betekenisvolle leergemeenschappen, boven kwantiteit waar het vooral gaat om aantallen studenten en afgestudeerden.

Het streven naar meer hoger opgeleiden is dan ook geen doel in zichzelf. Ik hecht niet aan een kwantitatieve doelstelling van 50% hoger opgeleiden. Als Nederlanders zullen we het vooral moeten hebben van onze slimheid, creativiteit, vindingrijkheid en vermogen tot samenwerken. Studiesucces zie ik dan ook als een uitkomst van kwalitatief goed onderwijs én de student op de juiste plaats en niet als doel in zichzelf.

Uit de HO-tour, maar ook uit andere gesprekken met diverse partijen in het hoger onderwijs, literatuuronderzoek en een inventarisatie van goede voorbeelden, heb ik geconstateerd dat vooral de onderstaande voorwaarden een cruciale bijdrage leveren aan een hoge kwaliteit van het onderwijs. Ik zie dat als mijn speerpunten voor de komende periode die ik met een aantal landelijke maatregelen, zoals een beurzenprogramma voor docenten, zal stimuleren.

a. Kleinschalige leergemeenschappen

Studenten leren het meest in kleinschalige leergemeenschappen die uitnodigen tot kritische discussie en reflectie. Die leergemeenschappen en een goede studiebegeleiding vergroten de binding en betrokkenheid van studenten en docenten onderling en met elkaar, wat ten goede komt aan de kwaliteit van het onderwijs.

b. Rijke leeromgevingen

Om goed te kunnen leren, hebben studenten ook rijke, krachtige en betekenisvolle leeromgevingen nodig, zoals hoger onderwijs dat nauw verweven is met onderzoek, de beroepspraktijk, een international classroom, ondersteuning door (Open) Online Onderwijs en goede onderwijsfaciliteiten.

c. Kwalitatief goede en inspirerende docenten en onderwijsleiders

Kwalitatief goede docenten zijn een enorm belangrijke factor voor goed onderwijs. Docenten moeten in staat worden gesteld om zich te blijven ontwikkelen, zowel inhoudelijk in hun vakgebied, als in nieuwe (digitale) onderwijsvormen, didactische vaardigheden, etcetera.

d. Ruimte voor onderwijsvernieuwing en experimenten

Ten slotte moeten er extra ruimte en mogelijkheden voor docenten en onderwijsleiders zijn om onderwijs aan te passen aan de eisen van deze tijd en om te werken aan of te experimenteren met nieuwe onderwijsvormen, en –middelen.

Hogescholen en universiteiten werken sinds lange tijd aan het realiseren van deze voorwaarden voor goed onderwijs. Deze strategische agenda is daarbij hopelijk een steun in de rug. Met de extra middelen die vrijkomen met het studievoorschot wordt het mogelijk dat hogescholen en universiteiten extra inspanningen plegen, bovenop de bestaande investeringen. Deze middelen kunnen instellingen inzetten om instellingsdoelstellingen te realiseren die aansluiten bij de landelijke prioriteiten die genoemd staan in deze strategische agenda. Dit zijn instellingsdoelstellingen die ook in dialoog met docenten en studenten (opleidingscommissies en medezeggenschap) en andere belangrijke stakeholders zijn vormgegeven en in het eigen strategische instellingsplan zijn verwoord. Over het realiseren van die doelstellingen wil ik kwaliteitsafspraken maken.

2.2. Kleinschalige leergemeenschappen

De kwaliteit van het onderwijs wordt, naast de inzet van docenten, ook bepaald door de inbreng van studenten zelf. Daarom moet het hoger onderwijs kleinschaliger worden zodat docenten meer tijd hebben voor individueel contact met studenten. Onderwijs komt immers tot stand in een relatie tussen mensen. In het *Manifest voor excellentieonderwijs van de toekomst*⁶⁰ worden door docenten en studenten aanbevelingen gedaan die breder toepasbaar zijn in het reguliere onderwijs. Goed en uitdagend onderwijs betekent onderwijs waarin de onderwijsinstellingen een leeromgeving aanbieden waarin studenten het beste uit zichzelf halen, gestimuleerd worden creatief te zijn en buiten hun comfort zone te treden. Opmerkelijk is dat veel honoursstudenten van zowel hbo als wo zich niet herkenden in het woord excellentie en dat er studenten zijn die vanwege deze terminologie vooraf al vermoeden niet in aanmerking te komen voor een honoursprogramma, terwijl zij hier wellicht wel de capaciteiten voor hebben. Blijkens het hierboven genoemde manifest voelen studenten meer verwantschap met begrippen als relevantie, vrijheid, talentontwikkeling en verantwoordelijkheid, maatschappelijke verantwoordelijkheid, van het gebaande pad gaan, eigenzinnigheid en innovatie. Om deze reden wil ik het begrip 'talentprogramma's' introduceren als paraplu voor een scala aan initiatieven gericht op talentontwikkeling. Gedacht kan worden aan excellentie- of honoursprogramma's, of andere onderscheidende programma's gericht op maatschappelijke betrokkenheid (*community engagement*), kunst, sport, cross-overs en ondernemerschap. Al deze initiatieven wil ik talentprogramma's noemen.

Een belangrijke meerwaarde van talentprogramma's zoals honoursprogramma's is dat studenten de ruimte krijgen om hun eigen opleiding vorm te geven, hun persoonlijk drive en talenten leren kennen en vaardigheden ontwikkelen zoals samenwerken met studenten vanuit andere disciplines binnen een leergemeenschap. Daarnaast krijgen studenten de mogelijkheid om hun maatschappelijke betrokkenheid te tonen en te werken aan vorming en burgerschap. Goede docenten maken dit mogelijk door studenten uit te dagen, hoge verwachtingen te hebben, intensieve begeleiding te bieden en feedback van hoge kwaliteit te geven. Uiteraard zijn er binnen hogescholen en universiteiten ook heel veel reguliere opleidingen die bovengenoemde kenmerken, zoals maatwerk en maatschappelijke betrokkenheid, in zich dragen (zie verder hoofdstuk drie en vier).

Klein binnen groot bij het Freshmen College van de Universiteit Utrecht

Gezien de grote jaarlijkse instroom zocht de psychologie-opleiding naar een manier om kleinschaligheid vorm te geven alsmede de studenten binding te laten krijgen met hun medestudenten en de opleiding. Uitgangspunt is dat de kleinschaligheid en binding (gemeenschapsvorming) kan zorgen voor een hoger studiesucces.

Om deze redenen zijn er in het eerste jaar Freshmen Colleges ingericht. Een Freshmen College bestaat uit 100 studenten, waardoor de studenten onderverdeeld worden in vijf verschillende groepen (i.e. 'klein binnen groot'). Aan de Freshmen Colleges zijn vaste tutoren verbonden, ook krijgen de studenten zoveel mogelijk van dezelfde docenten onderwijs. De vijf Freshmen Colleges dragen de naam van bekende psychologen. De kleinschaligheid en de gemeenschapsvorming kunnen bijdragen aan de onderwijsintensiteit.

60 Projectteam Summit Excellence 2014 (2014) *Manifest voor de excellentie*. Hogeschool van Amsterdam en Sirius Programma, Amsterdam.

Ik vind dat de instellingen deze ervaringen de komende jaren veel sterker moeten laten doorwerken naar het reguliere onderwijs. Immers, alle studenten zijn gebaat bij uitdagend onderwijs, waarbij zij aangesproken worden op hun passies en talenten. Belangrijke voorwaarde hiervoor is de kleinschalige leergemeenschap of community-vorming. Community-vorming is niet alleen gewenst bij kleine of kleinschalige opleidingen, maar ook grote opleidingen die kleine leergemeenschappen binnen vakken en disciplines creëren. De menselijke maat moet terug in het onderwijs. Onderzoek van Furrer and Skinner⁶¹ wijst uit dat een gevoel van verbondenheid een cruciale rol speelt bij de motivatie, prestatie en emoties van studenten. Daarnaast moet het ho ook hoge verwachtingen stellen aan zowel studenten als docenten. Studenten waarderen het zeer om met gelijkgestemde en gemotiveerde studenten samen te werken, maar ook met inspirerende en toegewijde docenten.

Wanneer structureel 60% van de middelen studievoorschot door instellingen wordt besteed aan het aannemen van extra docenten, kunnen olopnd naar 2025 bijna 4000 extra docenten worden aangenomen. Dat is een stijging van bijna 15%. Deze extra docenten zijn vooral bedoeld voor intensiever en kleinschaliger onderwijs: meer 'klein binnen groot', talentprogramma's, individuele feedback, mentoring, tutoring, mondelinge tentamens, etcetera.

Extra docenten, mentoren en tutoren

De ambitie is om het onderwijs kleinschalig te maken en daarmee de betrokkenheid van studenten en docenten bij het onderwijs te vergroten. Voor de universiteiten betekent dit dat het onderwijs – vooral in grote opleidingen – geïntensiveerd kan worden om het academisch klimaat verder te versterken. De hogescholen kunnen extra docenten aantrekken om daarmee het onderwijs beter te verbinden aan de beroepspraktijk en het praktijkgericht onderzoek. Hiervan is het doel dat studenten, vooral in studentrijke opleidingen zoals bedrijfskunde en communicatie, weer in kleine leergemeenschappen onderwijs krijgen. Dit betekent dat kleinere groepen, persoonlijke begeleiding en aandacht, individuele feedback, individuele portfolio assessments en mondelinge tentamens eerder regel dan een uitzondering zijn. In ruil mag van studenten worden verwacht dat zij zichzelf, elkaar en hun docenten uitdagen om het beste uit zichzelf te halen. Voor kwalitatief goed onderwijs is een wederkerige relatie tussen docent en student essentieel, waarbij de geïnteresseerde student de maatstaf is en niet de consumptistische. In dit licht wordt bekeken of de Nationale Studenten Enquête (NSE) kan worden doorontwikkeld tot een instrument dat de kwaliteitscultuur op de instelling, en de bijdragen van studenten daaraan breed kan duiden. Er wordt dan niet alleen gekeken naar studenttevredenheid, maar ook naar het (studeer)gedrag en de bredere ervaring van studenten en de bijdrage die studenten zelf aan het onderwijs leveren.

61 Furrer, C., & Skinner, E. A. (2003). *Sense of relatedness as a factor in children's academic engagement and performance*. *Journal of Educational Psychology*, 95, p. 148–162.

Second year experience, University of Minnesota

Bij de University of Minnesota heeft men een 'second year experience' programma opgericht. Interessant in dit verband is de 'Office of Undergraduate Research' waar studenten een beurs krijgen om ervaring op te kunnen doen met onderzoek en het 'Take your professor to lunch' initiatief. In het laatst genoemde initiatief kan een groep van drie tot zeven studenten gaan lunchen met een professor om zo de professor beter te leren kennen en specifieke vragen te stellen over zijn of haar vakgebied. Het aardige is dat de universiteit de rekening van de lunch betaalt.

Daarnaast hebben studenten tijdens de HO-tour aangegeven dat zij behoefte hebben aan meer studiebegeleiding in de vorm van tutoring en mentoring. Uit een publicatie van de Reviewcommissie Hoger Onderwijs en Onderzoek⁶² blijkt dat intensieve en persoonsgerichte studiebegeleiding leidt tot meer binding en daardoor studiesucces bevordert, wat een onderdeel is van de prestatieafspraken. De verbetering van dit studiesucces is goed voor de student die minder teleurstellingen hoeft te verwerken, goed voor de docent die meer betrokken studenten tegenkomt en goed voor de Nederlandse kennis-samenleving omdat talent niet verspild wordt. Directe en persoonlijke begeleiding, onder andere in de vorm van tutoring en mentoring, draagt daar direct aan bij. Dat is van des te meer belang daar waar het onderwijsaanbod flexibeler wordt en de student zich voor steeds meer keuzes gesteld ziet. Daar zijn extra betrokken docenten, tutoren en studieadviseurs voor nodig, en goede gesprekken, als het even moeilijk is maar ook als het goed gaat. Het is een misvatting dat alleen de zwakkere student deze begeleiding nodig heeft, want ook goede studenten hebben stimulering nodig.

Open Online Onderwijs, *blended learning* en ICT kunnen ook heel goed worden ingezet om studenten meer uit te dagen. Door studenten vooraf meer stof te laten bestuderen, via opdrachten, online toetsen, *gamification*,⁶³ video's, en MOOC's, kan de beschikbare contacttijd anders en beter worden benut (*flipping the classroom*). Echter, ICT mag naar mijn mening nooit worden ingezet om het onderwijs te extensiveren; juist om minder docenten in te zetten.

2.3. Rijke leeromgevingen

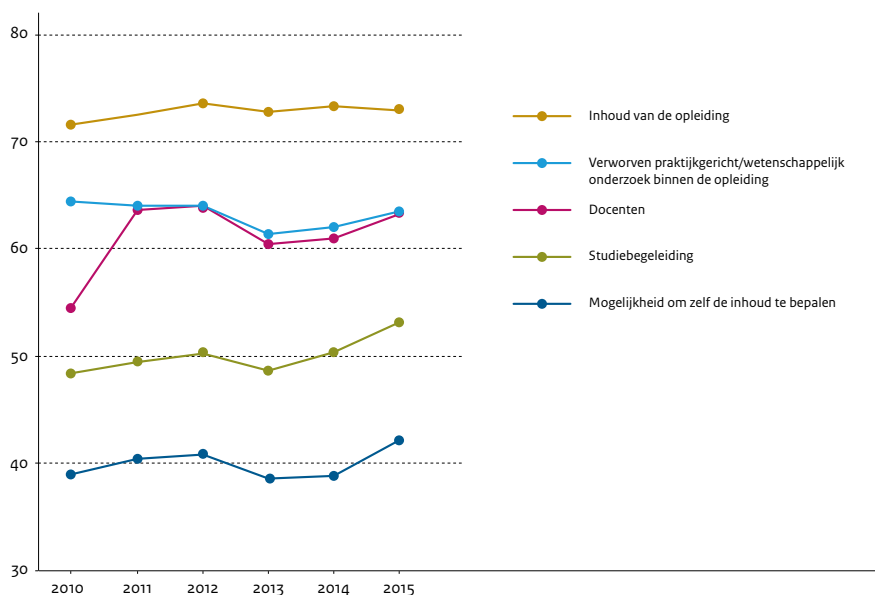
Om goed te kunnen leren hebben studenten ook een rijke, krachtige en betekenisvolle leeromgeving nodig. Universiteiten en hogescholen geven daaraan op verschillende wijze vorm: de verwevenheid van onderwijs met onderzoek en de beroepspraktijk, internationalisering, digitale leeromgevingen, Open en Online Onderwijs, maar ook extra- en co-curriculaire activiteiten, programma's voor maatschappelijke betrokkenheid (*community engagement*), (top)sport, culturele- en studieverenigingen en ondernemerschap. Al deze leeromgevingen spreken op een of andere manier talenten en vermogens van studenten aan. Hierdoor wordt nieuwsgierigheid opgewekt en aangewakkerd. Deze leeromgevingen vormen ook de context waarbinnen de drie onderwijsdoelen – kwalificatie, socialisatie en persoonsvorming – gestalte krijgen.

62 Reviewcommissie Hoger Onderwijs en Onderzoek (2014) *Interventies uitval en rendement*. Online: http://www.rcho.nl/media/www_rcho_nl/interventies%20uitval%20oen%20rendement%2017%20nov.pdf

63 Het toevoegen van spelelementen aan het onderwijs met als doel studenten meer te motiveren.

Naast de cognitieve vaardigheden wordt hier ook een aantal niet-cognitieve, of 21ste eeuwse vaardigheden aangeleerd, zoals bijvoorbeeld: competenties om te leren en te innoveren (kritisch denken, creativiteit, samenwerking), informatie, media en technologische vaardigheden (ICT-vaardigheden, mediageletterdheid en omgang met *big data*), loopbaan- en levensvaardigheden (flexibiliteit, initiatief, sociale en culturele vaardigheden, productiviteit, leiderschap en ondernemerschap). Daarbij hoort ook het waarborgen van de vaardigheden Nederlandse taal⁶⁴ en rekenen: dit zijn immers essentiële vaardigheden voor succes. Ook hier geldt dat hoge verwachtingen de standaard moeten zijn. Naar aanleiding van het advies van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren over taalvaardigheid Nederlands in het hoger onderwijs vraag ik het Algemeen Secretariaat van de Taalunie om de aanbevelingen uit dit advies samen met het veld uit te werken en goede voorbeelden uit te wisselen. Ook instellingen vraag ik om werk te maken van integraal taalbeleid, passend bij hun profilering. Hoge verwachtingen moeten de standaard zijn en blijven.

figuur 2: percentage studenten dat aangeeft tevreden te zijn over: (Bron:NSE)

Het ontwikkelen van 21st century skills is geen doel op zich. Deze vaardigheden zijn eerder instrumenteel om jonge mensen in mogelijkheden te leren denken. Niet voor niets wordt in het po en vo in het kader van #onderwijs2032 ook nadrukkelijk gekeken naar de waarde van dit type vaardigheden. De manier waarop mensen hun vaardigheden inzetten is altijd verbonden met hun persoonlijkheid en houding; ingebed in de context en ‘mores’ van een beroepspraktijk. Responsief ten opzichte van vragen uit de omgeving of situatie. En verbonden met iemands opvatting over ‘goed’ werk, het morele kompas. Als het goed is, bieden deze leeromgevingen daarom ook voldoende mogelijkheden voor experimenten buiten de comfort zone en reflectie. Met ruimte voor eigen wensen, oplossingen, creativiteit, maar ook ruimte voor mislukkingen of falen. Juist daar komt de gewenste vernieuwing uit voort.

64 Nederlandse Taalunie (2015), *Vaart met taalvaardigheid; Nederlands in het hoger onderwijs*. Nederlandse Taalunie, Den Haag.

Ik wil de hogescholen en universiteiten in de gelegenheid stellen om de leeromgeving voor studenten te versterken. Daarbij leg ik vooral het accent op de verwevenheid van onderwijs en onderzoek, internationalisering, Open en Online Onderwijs, en het belang van extra- en co-curriculaire activiteiten. Dit werk ik hieronder concreet uit.

Verwevenheid onderwijs en onderzoek

De kracht van het Nederlandse onderwijs en onderzoek is dat deze twee structureel en sterk verweven zijn. Het feit dat het Nederlandse wetenschappelijk onderzoek tot de wereldtop behoort, geeft ons een enorm goede uitgangssituatie. Voor universiteiten ligt in dit kader de belangrijkste opdracht in het versterken van verwevenheid van onderwijs en onderzoek om studenten op te leiden in een academische omgeving en synergie te bewerkstelligen tussen academisch onderwijs en onderzoek. Niet alleen voor kennisoverdracht, maar ook om studenten uit te dagen om te participeren in kennisverwerving. Door studenten daadwerkelijk te betrekken bij origineel wetenschappelijk onderzoek (*research based education*) of studenten zelf onderzoek te laten verrichten (*research tutored education*). Deze creatieve bijdrage en feedback van studenten is ook voor docenten stimulerend bij het formuleren en exploreren van nieuwe, onverwachte onderzoeksvragen. Op deze wijze kan er een creatieve en innovatieve wetenschappelijke vonk overspringen van student naar docent en omgekeerd.⁶⁵ Dat kan alleen door onderwijs dat stevig ingebed is in een onderzoeksomgeving. De wijze waarop onderzoek en onderwijs verweven zijn, zal sterk verschillen tussen opleidingen in wo en hbo en tussen bachelor en masters, zoals de AWTI in zijn advies *Verwevenheid onderwijs en onderzoek* aangeeft.⁶⁶ Voor een stevige inbedding van het onderwijs in de onderzoeksomgeving zijn extra wetenschappelijk docenten nodig in meer stabiele banen, met een uitgebalanceerde onderwijs- en onderzoekstaak. Het doet mij deugd dat de universiteiten bij het vaststellen van de CAO in het najaar van 2014 reeds hebben aangegeven het aandeel flexcontracten te verminderen. Ik ga er van uit dat zij dit doorzetten vanwege de wenselijkheid van stabiele carrièrepaden aan de universiteit.⁶⁷

Op hogescholen is het zaak het praktijkgericht onderzoek steviger in te bedden in het onderwijs. Dit is ook bepleit door de commissie Veerman. Recent heeft de Onderwijsraad⁶⁸ gesteld dat innoverend vermogen steeds belangrijker wordt in onze maatschappij. De eisen die dit stelt aan professionals in de beroepspraktijk, hebben consequenties voor hogescholen en voor het onderwijs dat zij geven.

Om meer innovatieve professionals te kunnen opleiden is het van belang dat het praktijkgericht onderzoek in het hoger beroepsonderwijs wordt verstevigd, zo schrijft ook de Raad. De Onderwijsraad adviseert om in iedere opleiding systematisch aandacht te besteden aan het onderzoekend vermogen van studenten.

65 Hoofdprincipe van de verwevenheid van onderwijs, onderzoek en valorisatie, TUDelft.

66 Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) *Verwevenheid onderzoek en onderwijs: eenheid in verscheidenheid*. AWTI, Den Haag.

67 De regering voert hiermee de motie uit van het Tweede Kamer lid Mei Li Vos, voorgesteld op 2 april 2015 tijdens het debat over Wetenschapsbeleid (32 288 nr. 427).

68 Onderwijsraad (2014) *Meer innovatieve professionals*. Onderwijsraad, Den Haag.

Tienplus Hogeschool Inholland

Hogeschool Inholland participeert in de Kenniswerkplaats Tienplus waar men zich richt op laagdrempelige opvoedsteun voor ouders met tieners in Amsterdam. Veel laagopgeleide en migrantenouders ervaren een afstand tot de opvoedvoorzieningen in Amsterdam. Kenniswerkplaats Tienplus is een samenwerkingsverband tussen kennis, beleid, praktijk en zelforganisaties dat het bereik en de effectiviteit van (opvoedings-) ondersteuning wil verbeteren.

Ook de WRR⁶⁹ onderkent dat de hogescholen zichzelf tot kennisinstelling moeten omvormen en een nieuwe balans moeten vinden tussen kennisoverdracht, bedrijvigheid creëren en bijdragen aan het oplossen van problemen. Vooral voor mkb-ondernemingen kunnen hogescholen een goede kennispartner zijn zoals de AWTI onlangs stelde in het advies *MKB en hogescholen*.⁷⁰ Hogescholen hebben de aandacht voor onderzoek en onderzoekend vermogen al op hun agenda staan, maar de beoogde leerlijnen zijn nog geen gemeengoed in de onderwijspraktijk zelf. Er zijn meer lectoren voor nodig, zoals ook de hogescholen in hun strategieplan⁷¹ aangeven.

Praktijkonderzoek in het hoger beroepsonderwijs vraagt tevens om het verhogen van het thans internationaal vergeleken lage aandeel masteropgeleide en gepromoveerde docenten, naast het uitbreiden van de capaciteit van lectoraten. Zo maken we van het onderzoekend en probleemoplossend vermogen van de hbo-student een uitgesproken kwaliteit van ons stelsel. Zowel voor meer lectoren als voor meer masteropgeleide en gepromoveerde docenten geldt dat kwaliteit en niet kwantiteit leidend moet zijn.

Ten slotte vragen maatschappelijke vraagstukken steeds meer om een inter- en transdisciplinaire benadering van onderzoek en onderwijs. In de *Wetenschapsvisie* staat al beschreven dat het voor de oplossing van de grote maatschappelijke uitdagingen van onze tijd nodig is onderzoekers de ruimte te bieden voor het leggen van creatieve en onverwachte dwarsverbanden. Deze ruimte voor onderzoekers moeten we ook doortrekken naar het onderwijs. Het streven is immers dat elke student beschikt over een stevige basis van kennis en vaardigheden, én het vermogen heeft om over grenzen heen te kijken en te werken. Voor universiteiten en hogescholen ligt er de opdracht om, naast disciplinair gerichte opleidingen, te werken aan verdere verbreding, cross-overs en meer op de student afgestemde leerroutes die passen bij het profiel en de zwaartepunten van de instelling. Dat vergt wederom ook van de student dat die meer verantwoordelijkheid neemt voor haar leerproces.

Met de extra middelen die vrijkomen met het studievoorschot is het mogelijk dat hogescholen en universiteiten, bovenop de bestaande investeringen, extra investeren in de verwevenheid van onderwijs en onderzoek. Universiteiten kunnen met deze middelen, bovenop de eerdergenoemde substantiële toename van het aantal docenten, extra docentonderzoekers of UD's en UHD's met een combineerde onderwijs- en onderzoekstaak aanstellen en de verwevenheid van onderwijs en onderzoek versterken in grootschalige studierichtingen. De hogescholen kunnen met deze middelen extra lectoren en gepromoveerde docenten aanstellen met ook een onderwijstaak (zie paragraaf 5.3). Het is uiteindelijk aan de onderwijsgemeenschap om hier precies invulling aan te geven.

69 Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid (2013), *Naar een lerende economie*. Amsterdam University Press, Amsterdam.

70 Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015), *MKB en hogescholen: Partners in innovatie*. AWTI, Den Haag.

71 Vereniging Hogescholen (2015) HBO2025: *Wendbaar en Weerbaar*. Vereniging Hogescholen, Den Haag.

Naar Open Online Hoger onderwijs

Mijn ambitie is dat in 2025 alle docenten aan Nederlandse HO-instellingen hun onderwijsmateriaal open beschikbaar stellen (Open Access Hoger Onderwijs) en dat we daarmee een voortrekkersrol in de wereld vervullen.⁷² Optimale benutting van de digitale mogelijkheden is essentieel om het hoger onderwijs van goed naar excellent te brengen, waarbij iedere student het beste uit zichzelf haalt, talent wordt uitgedaagd en achterstanden worden verkleind. In mijn visiebrief over Open en Online Hoger Onderwijs⁷³ heb ik de grote potentie reeds benadrukt. Juist daarom heb ik instellingen uitgedaagd om te experimenteren met de mogelijkheden van Open en Online Onderwijs, dit grondig te evalueren en de getrokken lessen te benutten om het onderwijs in de breedte te versterken. Ik blijf bereid kritisch te kijken naar eventuele juridische belemmeringen voor deze ontwikkeling.

Ik roep instellingen en docenten op om hun onderwijsmateriaal te delen en dat van collega's zowel buiten als binnen hun instelling te gebruiken. Hoe groter het aanbod van Open Educational Resources is, hoe beter docenten studenten onderwijs op maat kunnen bieden. Samenwerking tussen docenten en docententeams speelt hierbij een essentiële rol. De vorm van *peer review* die het delen van leermiddelen mogelijk maakt, draagt ook direct bij aan de onderwijskwaliteit. In dat kader vind ik het ook belangrijk dat Nederlandse instellingen elkaars MOOC's en 'Open Educational Resources' erkennen. Een goed voorbeeld is de Rijksuniversiteit Groningen die studenten studiepunten toekent voor het succesvol afronden van MOOC's ontwikkeld door Universiteit Leiden.

Ik ga in gesprek met instellingen en docenten over hoe het delen en hergebruiken van Open Educational Resources gemeengoed kan worden en hoe ik hen daarin kan faciliteren. Daarbij verken ik of en hoe een (inter)nationaal platform waarop onderwijsmateriaal gedeeld, bewerkt en gebruikt kan worden, bijdraagt aan het realiseren van deze ambitie. Gedacht kan worden aan een *Holland Virtual University*. Om het hoger onderwijs met hulp van ICT te blijven verbeteren, is tijd van en ruimte voor docenten nodig. Maar bovenal enthousiasme. Daarom ben ik blij verrast met de grote belangstelling voor de stimuleringsregeling Open en Online Hoger Onderwijs. Om de ontwikkeling te versnellen, meer onderwijsmateriaal onder open licentie beschikbaar te stellen voor alle onderwijsinstellingen en *capacity building* in de Nederlandse context te versterken, verdubbel ik vanaf 2018 het budget.

Tijdens het Europees voorzitterschap organiseer ik een internationale conferentie over Open en Online Onderwijs. Hiermee kunnen we ook in Europa onze kennis over en ervaringen met Open en Online Onderwijs blijven delen en het Nederlandse hoger onderwijs een podium bieden.

Ik vraag hogescholen en universiteiten om bij bestaande en nieuwe bouwplannen rekening te houden met nieuwe, creatieve en kleinschalige onderwijsvormen, en de fysieke ruimte en architectuur die daarvoor nodig is. Veel onderwijsruimten op instellingen zijn nog te veel berekend en ingericht op massaal georganiseerd onderwijs. Ook is de opzet en inrichting van gebouwen vaak nog onvoldoende geschikt om ontmoetingen tussen docenten, studenten en bestuur te stimuleren. Kleinschalige overleg- en werkgroepruimtes, *break-out rooms*, *common rooms*, en dergelijke voor kleinschalige onderwijsactiviteiten zijn gewenst. Ook blended learning en (Open) Online Onderwijs vragen om forse investeringen in onderwijsfaciliteiten. Om de instellingen hierin tegemoet te komen, maken we het mogelijk om extra middelen te investeren in studie-faciliteiten ten aanzien van kleinschalig onderwijs. Ook hier geldt dat het uiteindelijk aan de onderwijsgemeenschap is om hier precies invulling aan te geven.

72 Hiermee voldoe ik aan de toezegging gedaan op 17-12-2014 tijdens het Algemeen overleg Internationalisering (Tweede Kamer, vergaderjaar 2014-2015, 22 452, nr. 43).

73 Visiebrief Open en Online Onderwijs, 14 januari 2014 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2013-2014, 31 288, nr. 362).

Internationalisering

In de Kamerbrief over de internationale dimensie van het hoger onderwijs en middelbaar beroepsonderwijs heb ik het belang van internationalisering van het hoger onderwijs al eerder benadrukt: internationalisering maakt onderwijs uitdagender en studenten slimmer, creatiever en ondernemender.⁷⁴ In de 21ste eeuw is internationalisering een onmisbaar onderdeel van de vorming van studenten. Het hoger onderwijs kenmerkt zich door een open karakter (de Europese Hoger Onderwijsruimte) en het onderwijs vindt steeds meer plaats in internationale netwerken. Het Nederlands hoger onderwijs trekt jaarlijks duizenden studenten van over de hele wereld.

Zij plukken de vruchten van de kwaliteit van het Nederlandse hoger onderwijs, maar zijn op hun beurt een verrijking voor het onderwijs, de wetenschap en de samenleving. Alleen al hierdoor kunnen we het merendeel van de Nederlandse studenten in een internationale context opleiden.

De *international classroom* biedt legio mogelijkheden voor uitdagend en grensverleggend onderwijs. Met het actieplan *Make it in the Netherlands* heb ik beleid ingezet om de binding van internationaal talent aan Nederland te versterken, onder meer door knelpunten in wet- en regelgeving voor studie, stage en werk zoveel mogelijk weg te nemen. Daarnaast is het belangrijk steeds sterker de internationale component van het onderwijs in Nederland naar voren te laten komen.

De internationale mobiliteit van Nederlandse studenten houdt echter geen gelijke tred met de groei van inkomende buitenlandse studenten. Dat is jammer, omdat het hoger onderwijs juist grensoverschrijdende denkers en doeners moet opleiden en omdat buitenlandse ervaring gedurende de opleiding daarbij onmisbaar is. In eerdergenoemde brief heb ik daarom al aangegeven te streven naar meer uitgaande mobiliteit.

Voor talentvolle binnenkomende en uitgaande studenten heb ik – samen met de universiteiten en hogescholen – in 2015 het ‘Holland Scholarship’ geïntroduceerd. Komend decennium zullen hiermee ongeveer 10.000 topstudenten in staat worden gesteld om over de grens te studeren. Om met name de uitgaande mobiliteit te stimuleren wil ik universiteiten en hogescholen aanmoedigen om te blijven werken aan vier belangrijke voorwaarden:

- Bevordering van de internationale oriëntatie van studenten in het curriculum en contact tussen internationale en Nederlandse studenten;
- Het inpassen van een mobiliteitsvenster in het curriculum;
- Informatievoorziening;
- Het bestendigen en uitbreiden van (nieuwe) financieringsbronnen, zoals het ‘Holland Scholarship’, om uitgaande mobiliteit verder te bevorderen.

Ook zal ik, na consultatie, het wetsvoorstel Bevordering internationalisering hoger onderwijs via de Raad van State naar de Kamer sturen. De regering is tevens voornemens om het stichten van buitenlandse nevenvestigingen mogelijk te maken via een AMvB, waarbij onder meer nadere kwalitatieve en financiële randvoorwaarden worden gesteld.

74 Zie ook Visiebrief Internationalisering, 15 juni 2014 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2013-2014, 22 452, nr. 41).

Binnen Europa zal ik mij voorts blijven inzetten voor de totstandkoming van één Europese ruimte voor het hoger onderwijs. Het Bologna-proces biedt daartoe een goed kader, maar ook bilaterale samenwerking met andere lidstaten – op gouvernementeel én institutioneel niveau – kan bestaande drempels wegnemen en als zodanig een *best practice* bieden in breder Europees verband. De recente overeenkomst in Benelux-verband voor de wederzijdse erkenning van academische diploma's is daarvan een goed voorbeeld. Tegelijkertijd willen buitenlandse instellingen zich op de Nederlandse studenten richten. Ook dat heeft consequenties voor het Nederlands hoger onderwijs. In dit kader ben ik bezig de namen 'universiteit' en 'hogeschool' te beschermen met als doel misleidende initiatieven vanuit het buitenland tegen te gaan.

De toenemende internationalisering van het hoger onderwijs in Nederland leidt ertoe dat opleidingen steeds vaker in het Engels worden gegeven, zowel op bachelor- als op masterniveau. Dat is in zekere mate vanzelfsprekend, waar het gaat om de (internationale) aard van de betreffende studie of om het specifieke (internationale) profiel van een instelling. De wet biedt ook de ruimte voor maatwerk, waar dat functioneel en passend is. Maar bij andere studies of instellingen is die 'verengelsing' mogelijk wat minder vanzelfsprekend. Ik maak mij in ieder geval zorgen om de positie van het Nederlands binnen het hoger onderwijs als cultuur- én als wetenschapstaal, zeker waar een uitstekende beheersing van het Nederlands in dit verband bijna een *conditio sine qua non* mag heten.

Vooralsnog wil ik in het spanningsveld tussen internationalisering en taalbehoud geen strakke scheidslijnen trekken. Wel wil ik drie aandachtspunten voorop stellen. Ten eerste mag het gebruik van het Engels niet ten koste gaan van de kwaliteit van het hoger onderwijs. Daarnaast zullen instellingen ook op het punt van taalbeleid transparant(er) moeten zijn en een expliciet antwoord moeten geven op de vraag op welke wijze hun taalbeleid dienstbaar is aan hun onderwijs- en kwaliteitsdoelen. (Taal)beleid alleen gericht op het aantrekken van meer buitenlandse studenten vind ik niet passend. Ik wil dat de instellingen en ook andere betrokkenen zich rekenschap geven van de vraag hoe ver 'verengelsing' kan gaan, binnen welke studies en binnen welk instellingsprofiel.

In dat verband is het van belang dat zoveel mogelijk buitenlandse studenten die – voor een wat langere duur – aan een Nederlandse hogeronderwijsinstelling studeren, gestimuleerd worden om de Nederlandse taal te leren. Daartoe zijn inmiddels een *serious game* en een MOOC-Nederlandse taal ontwikkeld, waarvan al intensief gebruik wordt gemaakt. Ook bieden de talencentra van de universiteiten (en een enkele hogeschool) intensieve taalcursussen Nederlands aan.⁷⁵

Extra- en co-curriculaire activiteiten

Het is van belang dat studenten zich kunnen ontplooiën tot verantwoordelijke burgers die een bijdrage kunnen leveren aan de onderwijsgemeenschap en de maatschappij. Het teruggeven aan de maatschappij (*giving back*-principe) geeft hen de mogelijkheid om met verschillende groepen in aanraking te komen en zorgt voor meer cohesie. Daarnaast leren studenten veel door activiteiten te ondernemen vanuit een bestaande context. Dat doen ze bijvoorbeeld in de vorm van vrijwilligerswerk en programma's voor maatschappelijke betrokkenheid (*community engagement*), extra-curriculaire activiteiten als studie- of studentenverenigingen, via een inspraakorgaan, via (top)sportactiviteiten, via culturele activiteiten en via ondernemerschap. We moeten studenten blijven stimuleren om dit soort activiteiten uit te voeren, omdat dit bijdraagt aan de socialisatie en persoonsvorming van studenten.

⁷⁵ Hiermee voldoe ik aan de toezegging, gedaan op 17 december 2014 tijdens het debat over internationalisering in het hoger onderwijs (Tweede Kamer, vergaderjaar 2014-2015, 22 452, nr. 43).

Onder andere de University Colleges laten zien dat wanneer deze andere activiteiten nauw verbonden worden met een onderwijsprogramma (co-curriculair), ze zeer succesvol en ook zichtbaar zijn. Voorbeelden zijn projecten die zich richten op de uitdagingen in de stad, het zelf opzetten en beheren van studie- en activiteitenverenigingen, duurzaamheidsprojecten etcetera. Hogescholen en universiteiten wordt gevraagd om hiervoor voldoende voorzieningen beschikbaar te stellen, om deze activiteiten zichtbaar te maken en zoveel mogelijk te verbinden met het onderwijs.

2.4. Kwalitatief goede en inspirerende docenten en onderwijsleiders

Tijdens de HO-tour is keer op keer naar voren gekomen dat de kwaliteit van docenten een van de belangrijkste factoren is voor goed onderwijs. En als we hoge verwachtingen stellen aan studenten, dan mogen we ook hoge verwachtingen stellen aan docenten en onderwijsleiders. Gelukkig is de kwaliteit van docenten op universiteiten en hogescholen hoog. Universiteiten hebben werk gemaakt van de basis- en seniorkwalificatie onderwijs (BKO/SKO). Alle hogescholen hebben een enorme sprong gemaakt met betrekking tot het opleidingsniveau van hun docenten: meer masters en meer gepromoveerde docenten. Ik wil deze inspanningen van instellingen verder ondersteunen om volgende stappen te maken. Dat vraagt wel om modern en toekomstgericht personeels- en onderwijsbeleid op instellingen. In dat kader vraag ik expliciet aandacht voor:

- a. *Meer waardering voor het onderwijs;*
- b. *Permanente professionalisering van docenten en onderwijsleiders;*
- c. *Aandacht voor diversiteit in personeelsbeleid*

Meer waardering voor onderwijs

Voor universiteiten is al eerder aangegeven dat de waardering voor het onderwijs en voor doceren op te veel plaatsen achterblijft ten opzicht van onderzoek. Waar onderzoekers veelal hechte gemeenschappen vormen waarin permanent aan vernieuwing en vooruitgang wordt gewerkt, zijn deze gemeenschappen voor docenten en onderwijsvernieuwing veel minder zichtbaar. Universiteiten wordt daarom gevraagd expliciet aandacht te besteden aan het stelselmatig bevorderen en belonen van onderwijs, en het bevorderen van differentiatie van carrières van docenten en onderzoekers.⁷⁶ Ik bedoel hiermee niet voor iedereen dezelfde verhoudingen in tijdsbestedingen onderwijs vs. onderzoek, niet altijd hetzelfde accent gedurende de loopbaan en dan niet alleen in termen van onderzoekstijd en onderwijstijd, maar ook qua leidinggevende posities, qua ontwerptaken, qua innovatieopdrachten, qua maatschappelijke verbindingen (valorisatietaken). De grote uitdaging is die variaties, ook ten voordele van onderwijs, te stimuleren en betrouwbaar te waarderen, te belonen, individueel, maar ook in teamverband.

⁷⁶ Zie ook Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) *Verwevenheid onderzoek en onderwijs: eenheid in verscheidenheid*. AWTI, Den Haag

University of British Columbia: Professor of Teaching Faculty Stream.

In de in 2010 afgesloten CAO tussen de Universiteit van British Columbia en de lokale vakbond ('Faculty Association') is een alternatieve tenure-track tot professor opgenomen: de tenure-track Professor of Teaching. De mogelijkheid om docenten te benoemen tot professor heeft verschillende doelen:

- Om excellente academici aan te trekken en vast te houden door ze een aantrekkelijke carrière in onderwijs en onderwijskundig leiderschap aan te bieden;
- Onderzoek en ontwikkeling in onderwijsinnovaties bevorderen (bijvoorbeeld in curricula, pedagogische benadering en digitale leermethode);
- Faciliteren en aanmoedigen van interdisciplinaire samenwerkingsverbanden in onderwijs binnen en buiten de universiteit.

Hierdoor kunnen ook excellente docenten – en niet alleen excellente onderzoekers en leidinggeevenden – een volwaardige carrière maken. Enkele universiteiten bieden al de ruimte voor aanstellingen van onderwijshoogleraren aan. Streven is dat er voor iedere wetenschappelijke discipline van enige omvang voldoende onderwijshoogleraren aanwezig zijn om gezamenlijk te zorgen voor structurele verbetering en vernieuwing van het onderwijs in de betreffende en/of verwante discipline. Uiteraard zijn hierbij grote verschillen tussen wetenschappelijke disciplines en professionele vakgebieden. In de *Wetenschapsvisie* is aangegeven dat hierover met de universiteiten nadere afspraken zullen worden gemaakt in een nieuw hoofdlijnenakkoord. Voor hogescholen geldt in het bijzonder dat er meer kwalitatief goede lectoren en onderzoekers moeten komen die stevig verbonden worden met de beroepspraktijk en het beroepsonderwijs. Juist in de fase van de opbouw naar meer onderzoekscapaciteit dient er extra aandacht te zijn voor de onderlinge verwevenheid van onderwijs en onderzoek, en voor de blijvende waardering van de onderwijstaak. Het onderzoek in het hbo dient ten dienste te staan van de voorbereiding van de student op de beroepspraktijk.

Permanente professionalisering van docenten en onderwijsleiders

Voor hogescholen en universiteiten is de belangrijkste opdracht om vanuit een toekomstgericht personeels- en onderwijsbeleid en in het verlengde van BKO/SKO, te blijven werken aan permanente professionalisering van docenten en het scholen van bekwaame onderwijsleiders. Ik vind het belangrijk dat universiteiten en hogescholen hier vervolgstappen in zetten. Het gaat dan om de inhoudelijke deskundigheid, het hanteren van nieuwe onderwijsvormen, hun didactische vaardigheden, hun vaardigheden om bijvoorbeeld met een *international classroom* om te gaan, en voor de hogescholen in het opdoen van nieuwe praktijkervaring door stages voor docenten.⁷⁷ Kennis en vaardigheden ten aanzien van de mogelijkheden die digitalisering biedt, zoals de ontwikkeling en het hergebruik van online onderwijsmateriaal, moeten hier een belangrijk onderdeel van uitmaken. Daarnaast kan het voor een aantal docenten ook gaan om onderwijs- vernieuwingen te ontwerpen, in te voeren, en te evalueren. De Onderwijsbeurzen voor docenten (zie paragraaf 2.6) dienen hieraan bij te dragen. De hogescholen wordt expliciet gevraagd extra aandacht te besteden aan onderwijskundig leiderschap door leergangen op te zetten, en te blijven werken aan het opleidingsniveau van docenten: meer masters en promovendi. Kwaliteit gaat hier boven kwantiteit. Daarnaast wordt de kwaliteit van een docent niet alleen bepaald door het opleidingsniveau. Ook uitstekende docenten, bijvoorbeeld vanuit de beroepspraktijk, zonder het juiste diploma zouden gewaardeerd moeten worden.

⁷⁷ Dit adviseert ook de AWTI, zie: Adviesraad voor Wetenschap, Technologie en Innovatie (2015) MKB en hogescholen. *Partners in innovatie*. Quantas, Den Haag

Aandacht voor diversiteit in personeelsbeleid

De diversiteit op hogescholen en universiteiten neemt sterk toe. Studenten en staf worden in toenemende mate internationaal met een steeds grotere diversiteit in de landen van herkomst. Daarnaast groeit vooral in de Randstad het aantal studenten met een niet-westerse achtergrond. Ook de sterke vertegenwoordiging van vrouwen in de studentenpopulatie is opvallend. Aan de andere kant blijft de vertegenwoordiging van docenten met een niet-westerse achtergrond en van vrouwen in (hogere) posities en in hoogleraarsfuncties – ook internationaal gezien – aanzienlijk achter. Daarin kunnen we niet berusten omdat diversiteit ook kansen creëert. Studenten en wetenschappers met verschillende achtergronden brengen immers uiteenlopende perspectieven in. En deze grotere pluriformiteit in perspectieven kan leiden tot meer creativiteit en innovatie.⁷⁸

Taskforce Future for diversity (VU-UL-EUR)

Onlangs hebben de Vrije Universiteit Amsterdam, Universiteit Leiden en de Erasmus Universiteit Rotterdam de taskforce 'Future for Diversity' ingesteld. De taskforce is gericht op het verbeteren van de in- en doorstroom in het onderwijs en de uitstroom naar de arbeidsmarkt van studenten met verschillende culturele achtergronden. Hiermee willen de universiteiten samen met maatschappelijke organisaties zoals bedrijven, hogescholen en ECHO hun bijdrage leveren aan de achterblijvende arbeidsparticipatie van hoogopgeleide migrantenjongeren.

Als het gaat om genderdiversiteit onder hoogleraren zien we een stijgende lijn in het aandeel vrouwelijke hoogleraren, maar deze ontwikkeling gaat erg traag (in 2000 nauwelijks 6% vrouwelijke hoogleraren en eind 2013 bijna 15%). In het huidige tempo is een evenredige man-vrouwverdeling in hoge academische wetenschappelijke functies pas in 2058 bereikt. De universiteiten zijn hier primair zelf verantwoordelijk voor. Daarom is in de *Wetenschapsvisie* aangekondigd dat de genderbalans onderdeel van het hoofdlijnenakkoord met de VSNU wordt. Doel is dat we aansluiten bij Europese initiatieven en de lijn van de Europese Commissie overnemen zodat we de achterstand inlopen en in 2025 minimaal op het Europees gemiddelde zitten. Ook staat daarin geschreven dat als resultaten uitblijven, er zo nodig streefcijfers worden opgenomen in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

Een van de belangrijkste programma's is het Aspasia-programma van NWO. Het doel daarvan is het stimuleren van de doorstroom van vrouwelijk wetenschappelijk talent naar de positie van hoogleraar. Door het programma te verbinden aan de Vernieuwingsimpuls (Vidi- en Vici-subsidies) is ook het competitie-element aanwezig. De colleges van bestuur die vrouwelijke Vidi- of Vici-laureaten binnen een jaar na toekenning van de subsidie bevorderen tot respectievelijk universitair hoofddocent of hoogleraar, komen in aanmerking voor een premie van € 100.000. In het hoofdlijnenakkoord met de VSNU zullen concrete afspraken worden gemaakt over genderbalans onder hoogleraren.

Studenten en wetenschappers met verschillende achtergronden brengen immers uiteenlopende perspectieven in. En deze grotere pluriformiteit in perspectieven kan leiden tot meer creativiteit en innovatie. Aandacht hiervoor zou een vast onderdeel moeten zijn van het instellingsplan van de hogeschool en universiteit. Deze strategie heeft betrekking op onderwijs, onderzoek, internationalisering en personeelsbeleid.

⁷⁸ Onder andere de universiteit Leiden benoemt dit in het instellingsplan. Zie ook: Universiteit Leiden (2015) *Excelleren in vrijheid. Instellingsplan Universiteit Leiden 2015-2020*. Strategische Communicatie en Marketing Universiteit Leiden, Leiden.

2.5. Ruimte voor onderwijsvernieuwing

De ambitie is dat we ruim baan geven aan docenten en onderwijsleiders om te werken en te experimenteren met onderwijsvormen en –middelen die optimaal bijdragen aan onderwijs dat uitdaagt, verbindt en meer maatwerk biedt. Het is aan de professionals om kansen voor vernieuwing en verbetering op te blijven zoeken, maar zij dienen daar wel de ruimte voor te krijgen en die als zodanig te ervaren. Vernieuwing is niet altijd een garantie voor verbetering; maar als vernieuwing uitblijft is verouderd onderwijs verzekerd. Een gezonde kwaliteitscultuur geeft zich daarvan rekenschap. Goede kwaliteitszorg vormt geen belemmering voor onderwijsvernieuwing maar ziet er op toe dat lessen worden geleerd en de verbetercapaciteit voorop wordt gesteld. Het accreditatiestelsel past zich hierop aan: met de nieuwe voorstellen van het accreditatiestelsel krijgen instellingen, en in het bijzonder docenten en onderwijsleiders, meer ruimte om het eigenaarschap over de onderwijskwaliteit en kwaliteitszorg op te pakken.

Om onderwijsvernieuwing in het Nederlands hoger onderwijs een forse impuls te geven, wil ik:

- a. Comenius-beurzen voor docenten en onderwijsleiders introduceren;*
- b. Meer middelen voor onderzoek naar het hoger onderwijs beschikbaar stellen;*
- c. Ruimte creëren voor regelvrije zones ten behoeve van experimenten en onderwijsvernieuwing.*

Comenius-beurzen voor docenten en onderwijsleiders

Naar analogie van de Vernieuwingsimpuls voor het onderzoek, wil ik een substantieel beurzenprogramma introduceren voor docenten en onderwijsleiders in het hoger onderwijs, oplopend naar structureel € 20 miljoen per jaar. Deze Comenius-beurzen richten zich op veelbelovende en excellente docenten, docententeams en onderwijsleiders, en zijn gericht op onderwijsvernieuwingen die aansluiten bij de toekomstplannen van de opleiding c.q. instelling, en in lijn liggen met deze strategische agenda. Voor de docent om het eigen onderwijs te innoveren. Voor docenten(teams) in regieposities om innovatie te brengen in het curriculum. En voor onderwijsleiders en instellingen om faculteitsbrede of instellingsbrede onderwijsvernieuwingen vorm te geven. Streven is om ook andere (toekomstige) stimuleringsprogramma's voor het hoger onderwijs, zoals in het verleden het Siriusprogramma via dit beurzenprogramma beschikbaar te stellen.⁷⁹ Op deze wijze is er ook één kanaal voor landelijke stimuleringsmaatregelen hoger onderwijs, hetgeen onder andere de lasten voor aanvragen, of verantwoording terug zal brengen.

Het is nadrukkelijk mijn bedoeling om met de Comenius-beurzen een bijdrage te leveren aan meer gevarieerde carrières op hogescholen en universiteiten. Het krijgen van een beurs zou impuls moeten geven aan de onderwijscarrières van jonge en/of veelbelovende (excellente) docenten, individueel en/of in teamverband. Daarnaast zou het krijgen van een Comenius-beurs ook een stimulans moeten geven aan goed onderwijskundig leiderschap. In dat geval kan gedacht worden aan specifieke lectoren, een Professor of Teaching Tenure-track en/of onderwijshoogleraren. Maar daarnaast kunnen instellingen deze beurzen ook gebruiken bij het toekennen van een teaching fellow of bij verkiezingen van de Docent van het Jaar.

⁷⁹ Hiermee voldoe ik aan de toezegging aan het lid Bruijn, gedaan op 20-01-2015 tijdens het Plenair debat over de Wet studievoorschot hoger onderwijs (34 035).

Fellowships in Teaching & Academic Development, University College Dublin

In het kader van de professionalisering van haar docenten stelt het University College Dublin een veelzijdig scala van faciliteiten, fondsen en activiteiten ter beschikking op het gebied van Academic Development. Met de fellowships krijgt een geselecteerd aantal academici eens in de twee jaar de gelegenheid een praktijkgericht project uit te voeren waarin een belangrijk thema op het gebied van Teaching & Learning wordt aangesneden. De geselecteerde fellows (zeven stuks voor de periode 2014-15) werken samen aan multidisciplinaire projecten rond curriculumontwikkeling, leren, doceren, didactiek, etcetera. Het specifieke thema kan van ronde tot ronde verschillen. De fellows werken zo veel mogelijk samen met experts van andere universiteiten – uit Ierland en daarbuiten.

Oogmerk is dat vanuit deze beurzen ook gemeenschappen en netwerken ontstaan van enthousiaste docenten en onderwijsleiders die zich aan elkaar kunnen optrekken, landelijke masterclasses verzorgen en actief best practices uitwisselen. Over de vormgeving daarvan ga ik nog in overleg met de partijen in het hoger onderwijs, in het bijzonder met docenten.

Meer middelen voor onderwijsonderzoek

Duurzame onderwijsvernieuwing vereist ook inzicht in de effectiviteit van interventies en maatregelen. Gedegen onderwijsonderzoek is hiervoor van cruciaal belang, als ook het inzicht in hoe haar bevindingen vertaald kunnen worden naar de onderwijspraktijk op hogescholen en universiteiten. Er moet meer *evidence based* informatie beschikbaar komen over wat wel en niet werkt. De vragen vanuit de onderwijspraktijk zijn daarbij leidend. Aangesloten kan worden bij thema's die in deze strategische agenda geagendeerd worden: kleinschalige leergemeenschappen, tutor- en mentorsystemen, rijke leeromgevingen, talentprogramma's, diversiteit, etcetera. Op Academische Werkplaatsen (Hoger) Onderwijs (hoofdstuk vier) en via professionaliseringstrajecten op instellingen zal deze kennis verspreid worden. Deze opbrengsten van onderzoek zijn tevens nodig voor de door mij gewenste kwaliteitscultuur in het kader van de Kamerbrief Accreditatie op maat.⁸⁰

Om vernieuwingen in het hoger onderwijs vanuit het perspectief van de studenten en docenten systematisch te onderzoeken (via Academische Werkplaatsen; zie hoofdstuk vier) en deze kennis breed te verspreiden, wil ik vanaf 2018 olopend naar structureel € 5 miljoen beschikbaar stellen via het Nationaal Regieorgaan Onderwijswetenschappen. Het doel hiervan is om goede praktijken op te schalen, om te leren van elkaar en tot verbetering van het hele hoger onderwijs te komen.

Regelvrije zones voor onderwijsinnovatie

Voor echte vernieuwingen in het hoger onderwijs kan het wenselijk zijn om bepaalde (historisch gegroeide) regels tijdelijk en gecontroleerd, maar met behoud van kwaliteit, los te laten. Ik wil een aantal opleidingen de ruimte geven om echt te experimenteren met nieuwe onderwijsvormen, mogelijk gekoppeld aan de Comenius-beurzen. Hierbij kan ook worden gedacht aan experimenten die meer flexibiliteit beogen, waaronder een uitwerking van de ideeën van de LSVb⁸¹ voor (deeltijd)studenten en ideeën in relatie tot extra-curriculaire activiteiten. Een tweede voorbeeld is het gebruik van modules met certificaten voor specifieke doelgroepen in het kader van Leven Lang Leren. In alle gevallen moet wel de (basis)kwaliteit behouden blijven.

80 Kamerbrief Accreditatie op maat (Tweede Kamer, vergaderjaar 2014-2015, 31 288, nr. 471).

81 Landelijke Studentenvakbond (maart 2014) Het nieuwe leren is flexstuderend' de introductie van de flexstudent. LSVb, Utrecht.

Co-designing transformational education, Verenigde Staten

Olin College is volgens kenners het meest innovatieve engineering college wereldwijd. De focus op de toekomstige uitdaging houdt ook in dat de curricula van Olin niet alleen de traditionele lesstof behandelen (bijvoorbeeld wiskunde), maar juist ook oog hebben voor ontwerp, creativiteit, groepswerk, leiderschap, ondernemerschap, 'service learning', interdisciplinariteit, 'system thinking' en mondiale perspectieven. Met deze vaardigheden, gecombineerd met de capaciteit om onafhankelijk te leren op een adaptieve en intrinsiek gemotiveerde manier, moeten de Olin afgestudeerden een belangrijke bijdrage leveren aan de 14 'Grand Challenges for Engineering'.

Een ander goed voorbeeld hiervan zijn de experimenten en pilots met flexibilisering in het deeltijdonderwijs waar volgend jaar mee wordt gestart. Een ander voorbeeld zijn de vouchers die studenten 5-10 jaar na hun studie kunnen inleveren in het kader van het studievoorschot. Maar ook kan gedacht worden aan honoursprogramma's. In het *Manifest voor het excellentieonderwijs van de toekomst*⁸² wordt geadviseerd om excellentieprogramma's te behouden als proeftuinen voor innovatie. Deze ruimte voor docenten en studenten zou behouden moeten blijven om in een veilige omgeving aan grensverleggende ontwikkelingen voor het hoger onderwijs te werken.

82 Projectteam Summit Excellence 2014 (2014) *Manifest voor de excellentie*. Hogeschool van Amsterdam en Sirius Programma, Amsterdam.

2.6. Wat gaan we doen

Om hoger onderwijs aan te bieden waarmee elke student het beste uit zichzelf kan halen, zetten we richting 2025 in op het volgende:

- De middelen die beschikbaar komen met het studievoorschot stellen instellingen in staat het onderwijs echt kleinschaliger en intensiever te maken. De extra middelen maken het mogelijk extra docenten, tutoeren en mentoren, docentonderzoekers en lectoren aan te stellen.
- Hiermee kan tevens de verwevenheid tussen onderwijs en onderzoek worden versterkt door: in het wetenschappelijk onderwijs – met inzet van de stap voor stap toenemende aantallen extra docentonderzoekers – studenten méér te betrekken bij origineel wetenschappelijk onderzoek, en in het hoger beroeps onderwijs – met inzet van meer lectoren – het onderwijs, het praktijkgericht onderzoek en de beroepspraktijk steviger met elkaar te verbinden.
- Ten aanzien van internationalisering zijn de ambities het stimuleren van de uitgaande mobiliteit stimuleren (via ‘Holland Scholarship Programma’ en mobiliteitsvensters), de werving en binding van buitenlandse studenten blijven verbeteren (*Make it in the Netherlands*) en het faciliteren van transnationaal onderwijs (Visiebrief Internationalisering). Instellingen worden gevraagd zich rekenschap te geven van de vraag hoe ver ‘verengelsing’ kan gaan. Binnen Europa blijf ik mij inzetten voor de totstandkoming van één Europese ruimte voor hoger onderwijs.
- Nederlandse hogeronderwijsinstellingen blijven internationaal koploper op het vlak van de mogelijkheden van Open en Online Onderwijs. Nederland onderstreept deze ambitie tijdens het Europees voorzitterschap in 2016. Instellingen experimenteren met de mogelijkheden, en passen de lessen toe over de volle breedte van hun onderwijsaanbod. De middelen die beschikbaar komen met het studievoorschot maken het mogelijk de huidige stimuleringsmaatregel voor Open Online Hoger Onderwijs uit te breiden.
- Alle docenten stellen in het hbo in 2025 hun onderwijsmaterialen vrij beschikbaar zodat zij gebruik kunnen maken van elkaars digitale leermaterialen. Verkend wordt of en hoe een (inter)nationaal platform waarop onderwijsmateriaal gedeeld en bewerkt kan worden hieraan bijdraagt. Daarnaast worden instellingen opgeroepen om elkaars MOOC’s te erkennen.
- Meer waardering voor het onderwijs ten opzichte van het wetenschappelijk onderzoek door het bevorderen van meer differentiatie van carrières van docenten en onderzoekers. Voor iedere discipline van enige omvang zouden voldoende ‘onderwijshoogleraren’ aanwezig moeten zijn.
- Het introduceren van Comenius-beurzen voor docenten en onderwijsleiders gericht op onderwijsvernieuwing in het hoger onderwijs. Op termijn is hier structureel € 20 miljoen mee gemoeid, waarmee ik 110 beurzen per sector (hbo en wo) mogelijk wil maken. Het is de bedoeling dat deze beurzen een bijdrage leveren aan meer gevarieerde carrières op hogescholen en universiteiten, en aan het meer uitwisselen van *best practices*. Daarnaast worden in het hoofdlijnenakkoord met de VSNU afspraken gemaakt over genderbalans onder hoogleraren.

- Bekeken wordt of de Nationale Studenten Enquête (NSE) kan worden doorontwikkeld tot een instrument dat de kwaliteitscultuur op de instelling, en de bijdragen van studenten daaraan breed kan duiden.
- Er komen middelen beschikbaar voor meer praktijk- en vraaggericht onderzoek naar het hoger onderwijs. Hiervoor wordt op termijn structureel € 5 miljoen beschikbaar gesteld. Hierdoor kunnen goede praktijken sneller opgeschaald worden.
- Op een aantal plekken in het hoger onderwijs worden regelvrijezones gecreëerd waarin onderwijsvernieuwing meer de vrije hand krijgt. Voorbeelden hiervan zijn: honoursprogramma's, pilots met flexibilisering in (deeltijd)onderwijs, deelcertificaten en een experiment met de flexstudent.